Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου Κύριε! (Αρχιμ. Αθανάσιος Αναστασίου, Προηγούμενος Ι. Μ. Μεγάλου Μετεώρου)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Μαΐου, 2021

Τὸ χαρμόσυνο γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μας γεννᾶ στὶς ψυχές μας ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγαλλίαση, αἰσθήματα ἀγάπης καὶ συγχωρήσεως. Καταυγάζει τὸ Ἅγιον Φῶς τῆς Ἀναστάσεώς Του τὴ γῆ, τὸν οὐρανὸ καὶ τὶς ψυχές μας. Συγκλονισμένη ὁλόκληρη ἡ ὕπαρξή μας ψάλλει τὸν πασχαλινὸ παιάνα «**Χριστὸς Ἀνέστη!**»· καὶ πανηγυρίζοντας ἀντιβοᾶ σύμπασα ἡ κτίση «**Ἀληθῶς Ἀνέστη!**».

Ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαός μας —νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, ἐγκρατεῖς καὶ ράθυμοι, πλούσιοι καὶ πένητες, πρῶτοι καὶ δεύτεροι, γνωρίζοντες καὶ μὴ γνωρίζοντες, πιστεύοντες καὶ ἀμφισβητοῦντες— ὅλος ὁ ὀρθόδοξος λαός μας, συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν μοναδικὴ λαμπρότητα αὐτοῦ τοῦ συγκλονιστικοῦ θαύματος, συμμετέχει στὴν πνευματικὴ εὐωχία αὐτῆς τῆς μεγίστης τῶν ἑορτῶν τῆς Πίστεώς μας.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Σωτήρας τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, ἀποτελεῖ τό Κέντρο τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, τό Κέντρο τῆς Ἱστορίας καί τῆς Πίστεώς μας, τό Κέντρο τῶν θείων Γραφῶν καί τῆς Θείας Λατρείας. **Γιά νά οἰκειοποιηθοῦμε, ὅμως, προσωπικά τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως πρέπει, ταυτόχρονα, νά ἀποτελεῖ τό Κέντρο τῆς ψυχῆς μας, τῆς διανοίας μας, τῆς καρδιᾶς καί τοῦ εἶναι μας. Πρέπει νά εἶναι ὁ σκοπός τῆς ζωῆς μας, τό ἀγαλλίαμα, ὁ πόθος καί ἡ λαχτάρα μας.**

Κατά τόν θεοφώτιστο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας **Ἅγιο Ἰουστίνο Πόποβιτς**: «***“τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός”. Τό ἀντίθετον Αὐτοῦ; Τό κενόν, τό μηδέν! Αὐτός εἶναι τό Πανεῖναι. Ἐκτός Αὐτοῦ, τό μή εἶναι. Ἄν δέν εἶναι ὁ Χριστός μέσα σου, δέν εἶσαι τίποτε, εἶσαι μηδέν, εἶσαι ἕνα πτῶμα, εἶσαι τό μή ὄν. Καί τό ἴδιον τό σύμπαν χωρίς τόν Χριστόν, εἶναι πτῶμα, εἶναι μηδέν, εἶναι μή ὄν. Ὁ Χριστός εἶναι τό Πανεῖναι καί ἡ πανενότης. Αὐτός τά πάντα πληροῖ καί τά πάντα συνέχει· ἄνευ Αὐτοῦ τά πάντα εἶναι κενά καί ἔρημα καί διεσπαρμένα. Ἐάν ἀφαιρέσωμεν τόν Χριστόν ἀπό τόν ἄνθρωπον, ἀπό τόν ἥλιον, ἀπό τό σύμπαν, ἀπό τήν μέλισσαν, τά πάντα κρημνίζονται εἰς τό χάος, εἰς τό μή εἶναι, εἰς τό μή ὄν, εἰς τόν θάνατον. Μόνον Αὐτός διά τοῦ θεανθρωπίνου σώματός Του, τῆς Ἐκκλησίας, συνέχει τά πάντα καί πληροῖ τά πάντα***».

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...». Σὲ αὐτὲς τὶς τέσσερεις λέξεις —ὅπως τονίζει ὁ ἅγιος Ἰουστίνος— συγκεφαλαιώνονται καὶ τὰ τέσσερα Εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ. «**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Κάθε λέξη καὶ ἕνα Εὐαγγέλιο· τέσσερεις λέξεις, ποὺ ἀποτελοῦν ὁλόκληρη τὴν Διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ὁλόκληρη τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁλόκληρη τὴν ὑπόθεση τῆς Σωτηρίας μας!...

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι τὸ μεγαλύτερο Θαῦμα ὅλων τῶν ἐποχῶν, ὅλων τῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων κόσμων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα τῶν θαυμάτων· ὅτι εἶναι τὸ Θαῦμα ἀπὸ τὸ ὁποῖο πηγάζουν καὶ στὸ ὁποῖο συνοψίζονται ὅλα τὰ ἄλλα θαύματα.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι τέλειος Ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός· ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεάνθρωπος καὶ Κύριος τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κόσμου.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας εἶναι ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὅτι ἀπέκτεινε τὸν θάνατο, ὅτι «οὐκ ἔστι θάνατος πλέον»!

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι χάρη στὴ νίκη, χάρη στὸν θρίαμβο τοῦ Χριστοῦ μας ἐπὶ τοῦ θανάτου, οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ δύο χιλιάδες χρόνια γίνονται —καὶ πάντα θὰ γίνονται— Χριστιανοί!

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας ἐσκύλευσε τὸν Ἅδη, κατήργησε τὸν Ἅδη, ἐνέκρωσε τὸν Ἅδη.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει τὴν ἐρήμωση τοῦ Ἅδου, τὴν κατάλυση, τὴν ἐκμηδένιση, τὴν συντριβὴ τῶν πυλῶν τοῦ Ἅδου καί τοῦ θανάτου.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι κατενίκησε καὶ τὸ κέντρο τοῦ θανάτου, τὴν ἁμαρτία —γιατὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας εἰσῆλθε ὁ θάνατος.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι κατέλυσε τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου· ὅτι κατήργησε καὶ συνέτριψε καὶ αὐτὸν τὸν διάβολο, τὸν προαιώνιο ἐχθρό μας: «Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασι δαίμονες».

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός μᾶς ἐλύτρωσε ὅλους ἀπό τούς τρεῖς μεγάλους ἐχθρούς μας, τόν διάβολο, τήν ἁμαρτία καί τόν θάνατο.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀθανασία ἔγινε ἡ δευτέρα φύση στὸν ἄνθρωπο, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ θνητὸς καὶ πεπερασμένος γίνεται ἀθάνατος καὶ αἰώνιος.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας, μᾶς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ καὶ ἀνέλπιδα δεσμὰ τῆς ἀπελπισίας, τῆς ἀπογνώσεως, τῆς καταδίκης.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας, μᾶς ἀπέδειξε μὲ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασή Του τὴν ἀπύθμενη καὶ ἄπειρη καὶ ἀπαράμιλλη φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ Πατέρα μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ἡ λύτρωση, ἡ ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας εἶναι τὸ καινὸν γεγονός· ὅτι εἶναι τὸ πραγματικὸ καὶ ὀντολογικὸ γεγονὸς μέσα στὴν ἱστορία· ὅτι εἶναι τὸ φιλανθρωπότατο γεγονὸς τῆς θείας Οἰκονομίας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ πλέον νὰ γίνει καὶ πάλι παιδὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα κατὰ χάριν Θεός.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ βιώσει τὴν ἀληθινὴ καὶ οὐράνια χαρά, τὴν ἀληθινὴ καὶ ἀνεκλάλητη ἐσωτερικὴ ἀνάπαυση καὶ εὐφροσύνη, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσα εἰρήνη, τὴν κατὰ Θεὸν σώζουσα σοφία, τὴν ἄνευ ὅρων καὶ ὁρίων ἐμπιστοσύνη καὶ ἐλπίδα στὸν οὐράνιο Πατέρα Του.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀκόρεστη καὶ ἀτελεύτητη ἐνατένιση καὶ ἀπόλαυση τῆς ἀκτίστου δόξης τοῦ Προσώπου τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ἔχει νόημα ἡ ζωή μας, ἡ ἀφιέρωσή μας, ἡ ἄσκησή μας, ἡ προσευχή μας, ἡ νηστεία μας, ἡ μετάνοιά μας, ἡ ἀγάπη μας, ἡ ἐλπίδα μας, ἡ ὕπαρξή μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀκριβοδίκαιη ἀνταπόδοση τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων μας· ὅτι ὑπάρχει κρίση καὶ κριτήριο· ὅτι ὑπάρχει αἰωνία κόλαση καὶ αἰώνιος παράδεισος· ὅτι ὑπάρχει ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἀνάσταση νεκρῶν· ὅτι θὰ ἀναστηθοῦμε ὅλοι μὲ τὰ σώματά μας καί τίς ψυχές μας τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως καὶ κατὰ τὰ ἔργα μας ἢ θὰ εἰσέλθουμε στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπολαμβάνοντας τὴν Χάρη Του ἢ θὰ καταλήξουμε στὴν αἰωνία κόλαση, ὑφιστάμενοι τὴν ἀπελπισία τῆς ἀπουσίας Του.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**...» Σημαίνει ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας ἀποτελεῖ τὴν ἀκαταμάχητη δύναμη καὶ τὴν παντοδυναμία τῆς Ἐκκλησίας μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι γιά τόν πιστό χριστιανό ὅλη

ἡ ζωή του εἶναι Πάσχα καί Ἑορτή, γιατί ὅλη ἡ ζωή του φωτίζεται, χαριτώνεται καί ἁγιάζεται ἀπό τήν ἄκτιστη Χάρη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ μας.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει ὅτι ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐλύθη ἡ φθορά, ἔπαυσε ἡ κατάρα, ἀνέτειλε ἡ ἀθανασία, ἠνέωκται ὁ Παράδεισος.

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!...**» Σημαίνει τήν θανάτωση τοῦ διαβόλου, τήν αἰχμαλωσία τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων, τήν σωτηρία τῶν χριστιανῶν, τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὅλος ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ —παρά τίς τεράστιες δυσκολίες καί τούς μεγάλους πειρασμούς πού βιώνουμε— εἴμαστε ἔμπλεοι χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἐλπίδας καὶ ἀναπαύσεως· γιατὶ «**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη...**» σημαίνει ὅτι ὁ ἀναστὰς Κύριός μας εἶναι —καὶ πρέπει νὰ εἶναι— τὸ καύχημά μας καὶ ἡ δύναμή μας: ὅλη ἡ ζωή μας καὶ ὅλη ἡ ἀγάπη μας, ὅλη ἡ ἀλήθειά μας καὶ ὅλη ἡ ἀνάπαυσή μας, ὅλη ἡ χαρά μας καὶ ὅλη ἡ λαχτάρα μας, ὅλη ἡ μέριμνά μας καὶ ὅλη ἡ ἀναζήτησή μας, ὅλη ἡ τωρινὴ καὶ αἰωνία ὕπαρξή μας.

Ἀφῆστε, λοιπόν, τόν λαό μας (ὅλοι ἐσεῖς οἱ ὀρθολογιστές καί οἱ κατ' ὄνομα μόνον χριστιανοί, πού δέν παύετε νά μειώνετε καί νά προσβάλλετε τήν ὀρθόδοξη πίστη μας), νά εἶναι ἀναστάσιμος καί ὀρθόδοξος, καί **νά πιστεύει καί νά ἐλπίζει** στόν Ἀναστάντα Κύριο καί Θεό του καί ἡ ζωή του νά εἶναι μία συνεχής Ἑορτή. Μή σκοτώνετε τήν **Ἐλπίδα** καί τήν χαρά καί τήν εἰρήνη ἀπό τούς ἀνθρώπους. Νά γνωρίζετε καλά, ὅλοι ἐσεῖς, ὅτι ὁ Ἀναστάς Κύριός μας ἔχει τόν πρῶτο καί τόν τελευταῖο λόγο στή ζωή μας καί στήν ὅλη ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἡ φήμη σας καί ἡ δόξα σας, ὅπως κάθε ἀνθρώπινη δόξα, εἶναι πρόσκαιρη καί ἐφήμερη, πού θά ξεχασθεῖ καί θά χαθεῖ.

Κράτησε, λαέ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένε καί προδομένε, ταλαιπωρημένε καί ἀδικημένε, ζωντανή τήν πίστη σου στόν Ἀναστάντα Χριστό· κράτησε τόν Χριστό στό κέντρο τῆς καρδιᾶς καί τῆς ζωῆς σου· κράτησε, ἐπίσης, ὡς μόνο χαιρετισμό στίς καθημερινές σου ἀναστροφές μέχρι τήν Ἀνάληψη, τόν ἀναστάσιμο καί πασχάλιο χαιρετισμό «**Χριστός Ἀνέστη - Ἀληθῶς Ἀνέστη!**».

Ὁ Χριστός μας ἐξῆλθε νικῶν καί ἵνα νικήσῃ (Ἀποκ. στ΄ 2). Καί δέν θά νικήσει μόνον στό τέλος τοῦ κόσμου θριαμβευτικά, ἔνδοξα, ὁριστικά καί αἰώνια. Νικᾶ καί σήμερα καί κάθε μέρα καί παντοτεινά. Παραμένοντας μέ τόν Χριστό μας, εἴμαστε μόνιμα μέ τόν Αἰώνιο Νικητή.

Μυριάκις καί ἀπειράκις δόξα στόν Ἀναστάντα Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό!

«**Χριστὸς Ἀνέστη, Ἀληθῶς Ἀνέστη!**»

Βοηθήματα:

«*Ἄνθρωπος καί Θεάνθρωπος*», Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς, Ἐκδοτικός Οἶκος «Ἀστήρ», Ἀθήνα 1974

«*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», Ἐκδ. Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος 2005

(Πηγή: aktines.blogspot.com*)*